

Lucht	Water	A	B	C	D	AT	AVBs	Bouw	Buitenland	Consumenten	DWBs
Energie	HDO	Industrie	Landbouw	Raffinaderijen	RWZIs	Verkeer	Diffuus	Puntbron	ZEZ		

Dit document is opgesteld in het kader van het verschijnen van de *Voortgangsrapportage Milieubeleid voor Nederlandse Prioritaire Stoffen*. Zie voor meer informatie en actuele normen www.rivm.nl/rvs/stoffen/prio.

Let op! Een deel van de normen voor waterkwaliteit in deze factsheet zijn aangepast conform de Kaderrichtlijn water. De tekst en de beleidsmatige status van de stoffen zijn hier nog niet op aangepast.

Overige stoffen: Gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Algemeen

Overzicht indeling stoffen

CAS-nr.

Overige stoffen	
Gewasbeschermingsmiddelen en biociden	
Alachloor	15972-60-8
Atrazine	1912-24-9
Aziridine	151-56-4
Chlooraan	57-74-9
Chloordecon	143-50-0
Chloorfenvinfos	470-90-6
Chloorpyrifos	2921-88-2
Dicofol	115-32-2
Diuron	330-54-1
Ethyl- <i>p</i> -nitrofenylthiobenzeenfosfenaat (EPN)	2104-64-5
Fenitrothion	122-14-5
Fenvaleraat	51630-58-1
Flucythrinaat	70124-77-5
Heptachloor	76-44-8
Heptachloornorborneen	28680-45-7
Isoproturon	34123-59-6
Methoxychloor	72-43-5
2-Methyl-4,6-dinitrofenol (DNOC)	534-52-1
Mirex	2385-85-5
Nitrofen	1836-75-5
Simazine	122-34-9
Tetrasul	2227-13-6
Toxafeen	8001-35-2
Triclocarban	101-20-2
Trifluraline	1582-09-8

Gewasbeschermingsmiddelen en biociden zijn toxische stoffen met zeer diverse fysisch-chemische eigenschappen. Het onderscheid tussen gewasbeschermingsmiddelen en biociden berust op de toepassing ervan. Gewasbeschermingsmiddelen hebben een landbouwkundige toepassing bij de productie van plantaardige voedingsmiddelen. Biociden hebben een niet-landbouwkundige toepassing zoals die tegen plagen en ongedierte in stallen en verblijfsruimten. Er zijn stoffen die zowel als gewasbeschermingsmiddel als biocide worden toegepast. Vanwege deze overeenkomsten en die op het gebied van normen, emissie en beleid zijn deze stoffen in dit overzicht gegroepeerd.

Productie en gebruik

Voor zover bekend werden chloorfenvinfos en fenvaleraat wel en de overige stoffen niet in Nederland geproduceerd.

Gewasbeschermingsmiddelen en biociden hebben hun belangrijkste toepassingen in de landbouw. Binnen Europa staat Nederland tweede op de ranglijst van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen per hectare in de landbouw. Maar ook huishoudens, bedrijven en instellingen (zoals gemeenten, Nederlandse Spoorwegen) maken gebruik van biociden en gewasbeschermingsmiddelen. Uit het overzicht over toelating en toepassing blijkt dat slechts enkele stoffen zijn toegelaten.

Overzicht relevante emissiebronnen (doelgroepen)

Stofnaam	Informatie toelating/toepassing
Alachloor	Geen toelating
Atrazine	Geen toelating na 2003
Aziridine	Geen toelating als pesticide; tussenstof en monomeer bij de productie van polymeren
Chloordaan	Geen toelating
Chloordecon	Geen toelating na 2003
Chloorfenvinfos	Geen toelating als gewasbeschermingsmiddel
Chloorpyrifos	Geen toelating (sinds 2008)
Dicofol	Geen toelating na 2003; verbod volgens richtlijn 79/117/EEG
Diuron	Geen toelating
EPN	Geen toelating
Fenitrothion	Geen toelating
Fenvaleraat	Geen toelating; ook niet volgens richtlijn 91/414/EEG
Flucythrinaat	Geen toelating
Heptachloor	Geen toelating; verbod volgens richtlijn 79/117/EEG
Heptachloornorborneen	Geen toelating.
Isoproturon	Toegelaten als gewasbeschermingsmiddel, Staat op annex I van richtlijn 91/414/EEG.
Methoxychloor	Geen toelating
DNOC	Geen toelating
Mirex	Geen toelating
Nitrofen	Geen toelating; verbod volgens richtlijn 79/117/EEG
Simazine	Geen toelating
Tetrasul	Geen toelating; staat op de WHO-lijst van verouderde pesticiden
Toxafeen	Geen toelating; verbod volgens richtlijn 79/117/EEG
Triclocarban	Geen toelating
Trifluraline	Geen toelating

Als gewasbeschermingsmiddel zijn dit chloorpyrifos en isoproturon, en als biocide is dit chloorpyrifos. De toelating van chloorpyrifos als biocide is ingetrokken per 22 augustus

2008. Aanleiding van het ambtshalve intrekken van de toelating is het besluit van de Europese Commissie dat de stof chloorpyrifos niet geplaatst wordt op een van de bijlagen van de Biociderichtlijn. Dit betekent dat middelen (biociden) met chloorpyrifos vanaf 22 augustus 2008 niet meer op de markt gebracht mogen worden in Nederland.

Chloorpyrifos en isoproturon staan beiden op annex I van de Europese gewasbeschermingsrichtlijn 91/414/EEG. Annex I bevat een positieve lijst van werkzame stoffen waarvoor een veilig gebruik als gewasbeschermingsmiddel (eventueel met beperkingen) voor mens en milieu is aangetoond

Bronnen en effecten

De belangrijke emissiebronnen (zie ook onderstaand overzicht) van gewasbeschermingsmiddelen en biociden zijn landbouw, consumenten, industrie en HDO. Een belangrijke emissie van deze stoffen is die naar oppervlaktewater. De belangrijkste bronnen en routes naar oppervlaktewater zijn: (i) uit-/afspoeling en verwaaiing in open teelt, (ii) reinigen apparatuur (spoelwater), (iii) glastuinbouw (spui en drainage), (iv) openbaar groen en verhard gebied, (v) riolen (overstort) en (vi) atmosferische depositie. Voor een aantal stoffen lijken bronnen in het buitenland een belangrijke bijdrage te leveren aan de belasting. Voorbeelden van stoffen waarbij atmosferische transport en depositie een belangrijke rol spelen zijn atrazin en trifluralin. De bijdrage via buitenlandse rivieren is van belang voor bijvoorbeeld de stoffen isoproturon en diuron. Voor deze laatste twee stoffen bedroeg de aanvoer in 2001 via rivieren respectievelijk 8,7 en 5,5 ton per jaar (RIVM rapportnummer 500799004).

Gewasbeschermingsmiddelen en biociden vormen een potentieel probleem voor het milieu, omdat ze gericht zijn op het uitschakelen of verminderen van de groei van (schadelijke) planten en organismen. Daarnaast is een groot aantal van deze stoffen verdacht van hormoonverstorende eigenschappen, zoals de triazinen (atrazin, trifluraline) en de chloorkoolwaterstoffen (heptachloor).

Gewasbeschermingsmiddelen die in het oppervlaktewater terechtkomen, vormen dan ook potentieel een bedreiging voor het ecosysteem. Het werkelijke effect is afhankelijk van de concentratie en frequentie waarin ze in het oppervlaktewater voorkomen, de afbraaksnelheid van het middel, en de giftigheid van de stof (of metabolieten).

Naast verspreiding via het water en drinkwater kunnen gewasbeschermingsmiddelen en biociden mogelijk schade toebrengen aan de gezondheid via residuen in het voedsel (gewasbeschermingsmiddelen) en door het contact met behandelde producten, objecten, oppervlakten en/of dieren. Afhankelijk van de stof en de toepassing is de mate van blootstelling en het gezondheidsrisico sterk variërend.

Werknemers in kassen worden extra blootgesteld bij het toepassen van gewasbeschermingsmiddelen.

Voor de emissie en de chronische blootstelling is de tendens dalend door het terugdringen van de gebruikte hoeveelheid gewasbeschermingsmiddelen in Europa. Door import van landbouwproducten is er wel grotere piekblootstelling aan residuen.

Milieuaspecten

Normen

Informatie over de milieukwaliteitsnormen voor het compartiment lucht en water staan in onderstaand overzicht. Eventuele informatie over het compartiment bodem is te vinden in het Besluit Bodemkwaliteit 2008 (www.senternovem.nl/Bodemplus/bodembeheer/Besluit_bodemkwaliteit/index.asp) en op de website Risico's van stoffen (www.rivm.nl/rvs/normen/mil/).

Milieukwaliteitsnormen voor lucht en water.

Stof	Lucht ^{a)}		Water ^{a)}	
	MTR (ng/m ³)	SW (ng/m ³)	MTR (µg/L)	SW (µg/L)
Alachloor (landoppervlaktewateren)	(0,38)	n.b.	0,3 ^{b)}	
Alachloor (andere oppervlaktewateren)	(0,38)	n.b.	0,3 ^{b)}	
Atrazine (landoppervlaktewateren)	(6,5·10 ⁻³)	n.b.	0,6 ^{b)}	
Atrazine (andere oppervlaktewateren)	(6,5·10 ⁻³)	n.b.	0,6 ^{b)}	
Aziridine	(49,8)	n.b.	(0,26)	(0,0026)
Chloordaan	(0,986)	n.b.	2,0·10 ⁻³	2·10 ⁻⁵
Chloordecon	(2,2·10 ⁻⁸)	n.b.	(9,0·10 ⁻⁷)	(9,0·10 ⁻⁹)
Chloorfeninfos (landoppervlaktewateren)	(2,3·10 ⁻⁵)	n.b.	0,1 ^{b)}	
Chloorfeninfos (andere oppervlaktewateren)	(2,3·10 ⁻⁵)	n.b.	0,1 ^{b)}	
Chloorpyrifos (landoppervlaktewateren)	(19,4)	n.b.	0,03 ^{b)}	
Chloorpyrifos (andere oppervlaktewateren)	(19,4)	n.b.	0,03 ^{b)}	
Dicofol	(5,3·10 ⁻⁴)	n.b.	(2,88·10 ⁻²)	n.b.
Diuron (landoppervlaktewateren)	(3,1·10 ⁻⁴)	n.b.	0,02 ^{b)}	
Diuron (andere oppervlaktewateren)	(3,1·10 ⁻⁴)	n.b.	0,02 ^{b)}	
Ethyl- <i>p</i> -nitrofenylthiobenzeen-fosfenaat (EPN)	(3,0·10 ⁻⁶)	n.b.	(0,023)	(2,3·10 ⁻⁴)
Fenitrothion	(5,7·10 ⁻³)	n.b.	9,0·10 ⁻³	9,0·10 ⁻⁵
Fenvaleraat	(8,65·10 ⁻⁸)	n.b.	(4,08)	(0,0408)
Flucythrinaat	(3,34·10 ⁻⁷)	n.b.	(3,20·10 ⁻⁶)	(3,20·10 ⁻⁸)
Heptachloor	(8,41·10 ⁻²)	n.b.	5,0·10 ⁻⁴	5,0·10 ⁻⁶
Heptachloornorborneen	(4,2)	n.b.	(0,026)	(2,6·10 ⁻⁴)
Isoproturon (landoppervlaktewateren)	(0,122)	n.b.	0,3 ^{b)}	
Isoproturon (andere oppervlaktewateren)	(0,122)	n.b.	0,3 ^{b)}	
Methoxychloor	(19)	n.b.	(5·10 ⁻⁵)	(5·10 ⁻⁷)
2-Methyl-4,6-dinitrofenol (DNOC)	(0,994)	n.b.	21	0,21
Mirex	(5,73)	n.b.	(7,7·10 ⁻⁴)	(7,7·10 ⁻⁶)

Stof	Lucht ^{a)}		Water ^{a)}	
	MTR (ng/m ³)	SW (ng/m ³)	MTR (µg/L)	SW (µg/L)
Nitrofen	(1,2)	n.b.	(26)	(0,26)
Simazine (landoppervlaktewateren)	(0,0301)	n.b.	0,001 ^{b)}	
Simazine (andere oppervlaktewateren)	(0,0301)	n.b.	0,001 ^{b)}	
Tetrasul	(2,9)	n.b.	(0,12)	(1,2·10 ⁻³)
Toxafeen	(4,0·10 ⁻³)	n.b.	(7,2·10 ⁻⁶)	(7,2·10 ⁻⁸)
Triclocarban	(5,7·10 ⁻⁶)	n.b.	(6,4·10 ⁻⁴)	(6,4·10 ⁻⁶)
Trifluraline	(2,62)	n.b.	0,03 ^{b)}	
Trifluraline	(2,62)	n.b.	0,03 ^{b)}	

^{a)} n.b.: Waarde normstelling (nog) niet bekend; Waarde tussen haakjes is indicatieve norm.

^{b)} JG-MKN

Emissies

Overzicht relevante emissiebronnen (doelgroepen)

Doelgroep	Type bron ^{a)}	Emissie lucht ^{b)}	Emissie water ^{b)}	Emissie bodem ^{b)}	Opmerkingen
Afvalverwerkingsbedrijven	P	-	-	-	
Bouw	D	-	-	-	
Buitenland	D/P	+	+	-	
Consumenten	D	-	+	+	
Drinkwaterbedrijven	P	-	-	-	
Energiesector	P	-	-	-	
HDO	D	-	+	+	
Industrie	P	+	+	-	
Landbouw	D	+	+	+	
Raffinaderijen	P	-	-	-	
RWZIs	P	-	+	-	
Verkeer en vervoer	D	+	+	-	Ontsmetting van (scheeps)lading

^{a)} P, puntbron; D, diffuse bron

^{b)} Kwalitatieve indicatie: + = ja; - = nee of verwaarloosbaar (<5%).

Milieu kwaliteit

Gewasbeschermingsmiddelen vormen een belangrijke bedreiging voor de waterkwaliteit in ons land.

De gestelde waterkwaliteitsdoelstellingen (LNV, 2001) worden niet gehaald.

Op basis van data uit 1999 en 2000 blijkt dat in zoetwater door de concentraties van aanwezige gewasbeschermingsmiddelen regelmatig het MTR aanzienlijk wordt overschreden, en in zoutwater regelmatig de streefwaarde (SW) wordt overschreden. Herbiciden (onkruidbestrijders) overschrijden regelmatig de drinkwaternorm, waarbij producenten van drinkwater de inname van ruwwater (tijdelijk) moeten stoppen.

Het Meerjaren Programma Gewasbescherming heeft er toe geleid dat er in periode 1984-2000 m.b.t. de emissie van gewasbeschermingsmiddelen naar het oppervlaktewater door de landbouw een forse afname in gebruik geweest (ca. 80%). Reductie in verbruik was ongeveer 50%. De beoogde reductie van 90% werd echter niet gehaald. In een periode van vijf jaar (1998-2003) was er een halvering van de milieubelasting van gewasbeschermingsmiddelen naar het oppervlaktewater.

Vanwege het nieuwe artikel 16a van de Bestrijdingsmiddelenwet, dat tijdelijke ontheffing mogelijk maakt, wordt echter verwacht dat deze positieve trend de komende tijd niet zal doorzetten en mogelijk tot een verslechtering van de waterkwaliteit zal leiden. De gestelde tussentijdse doelstelling voor de reductie in de milieubelasting van het oppervlaktewater uit de nota duurzame gewasbescherming voor 2005 is met een reductie van 86% gehaald (Linden et al, 2006). Het belangrijkste deel van de vermindering in de emissie en de milieubelasting werd gehaald door de invoering van het Lozingenbesluit Open Teelt en Veehouderij. Ook metingen laten een verbetering in de kwaliteit van het oppervlaktewater zien, maar niet op alle plaatsen. Er zijn echter ook plaatsen waar de gemeten kwaliteit achteruit gaat. Ook uit de metingen blijkt dat een beperkt aantal stoffen het merendeel van de belasting veroorzaken (Linden et al, 2006).

Meetgegevens van gewasbeschermingsmiddelen in oppervlaktewateren landelijk bij elkaar gebracht in de Bestrijdingsmiddelenatlas (www.bestrijdingsmiddelenatlas.nl) geeft informatie over de milieukwaliteit van het oppervlaktewater in Nederland. De meetprogramma's variëren sterk in het aantal meetpunten, het aantal gemeten stoffen en de meetfrequentie. Onderstaand is het overzicht van de kwaliteitsgegevens gemaakt van de in deze database beschikbare gewasbeschermingsmiddelen over de meest recente periode (2005-2006). Hieruit blijkt dat er voor de middelen simazine en isoproturon het MTR overschreden wordt. Voor chloorpyrifos, diuron en isoproturon was er een overschrijding van het MTR in respectievelijk 2% (was 4%), 2% (was 4%) en 4% (was 10%) van de gemeten locaties. Voor chloorpyrifos, en ook voor chloorfenvinfos, dicofol, fenitroton, flucythrinaat, heptachloor, methoxychloor, en trifluraline was het grootste deel van de data niet toetsbaar. De oorzaak hiervan is waarschijnlijk dat de aantoonbaarheidsgrens van de analytische meetmethode hoger is dan het (zeer lage) MTR voor deze stoffen. Voor aantal van deze stoffen kan wel worden aangetoond dat de streefwaarde volgens het gestelde criterium wordt overschreden maar niet dat het MTR volgens het criterium wordt overschreden.

Opvallend is ook dat er voor de niet toegelaten stoffen atrazine, chloordaan, fenvaleraat, simazine, en trifluraline overschrijdingen zijn van de SW op meer dan 5% van de locaties.

Op basis van de huidige informatie is de categorie-indeling geactualiseerd en weergegeven in onderstaand schema.

Voor zowel chloordecon, nitrofen als tetrasul geldt dat er op een beperkt aantal locaties is gemeten waardoor er geen duidelijk landelijk beeld is. Chloordecon en Nitrofen zijn alleen in de provincie Zeeland gemeten en tetrasul (2003) alleen in de provincie Gelderland (Betuwe).

Over de stoffen aziridine, EPN, heptachloorborneen, mirex, tetrasul, toxafeen en triclocarban kan voor de periode 2005-2006 geen uitspraak worden gedaan over de milieukwaliteit omdat er geen regionale meetgegevens bekend zijn en worden daarom ingedeeld in categorie D.

Voor een aantal stoffen was het grootste deel van de data niet toetsbaar. Alleen indien het MTR volgens de gesteld criteria (> 5% van het aantal meetpunten) wordt overschreden, kan de stof worden ingedeeld in categorie A ook al is een groot deel van

de metingen niet toetsbaar. Indien dit niet het geval is maar meer dan 5% van het aantal meetpunten een overschrijding kent van de streefwaarde is dit wel in de tabel aangegeven maar wordt de stof ingedeeld in categorie D. Dit geldt voor de volgende stoffen: chlofenvinfos, chloorpyrifos en dicofol, fenitrothion, flucytrinaat heptachloor, methoxychloor en trifluraline.

Overzicht milieukwaliteit oppervlaktewater^{a)} en de categorie-indeling stoffen.

Stofnaam	Overschrijding SW ^{b)}	Overschrijding MTR ^{b)}	Niet Toetsbaar ^{c)}	Categorie indeling
Alachloor	-	-		C
Atrazine	+	-		B
Aziridine			gm	D
Chloordaan	+	-		B
Chloordecon			+	D
Chloorfenvinfos	+	?	+	D
Chloorpyrifos	+	?	+	D
Dicofol	?	?	+	D
Diuron	+	-		B
Ethyl- <i>p</i> -nitrofenylthio- benzeen-fosfenaat (EPN)			gm	D
Fenitrothion	+	?	+	D
Fenvaleraat	+	-		B
Flucythrinaat	?	?	+	D
Heptachloor	?	?	+	D
Heptachloornorborneen			gm	
Isoproturon	+	-		B
Methoxychloor	?	?	+	D
2-Methyl-4,6-dinitrofenol (DNOC)	-	-		C
Mirex			gm	D
Nitrofen	-	-	bm	C
Simazine	+	-		B
Tetrasul			gm	D
Toxafeen			gm	D
Triclocarban			gm	D
Trifluraline	+	?	+	D

^{a)} Op basis van de informatie over het jaar 2006 uit Bestrijdingsmiddelenatlas (september 2009), www.bestrijdingsmiddelenatlas.nl.

^{b)} +: overschrijding (meer dan 5% van het aantal meetpunten); -: geen overschrijding (meer dan 95% van het aantal meetpunten); ?: niet toetsbaar, de detectielimiet ligt voor een groot deel van de meetpunten boven de norm (SW of MTR).

^{c)} gm: geen meetgegevens in de bestrijdingsmiddelenatlas; bm: beperkte meetgegevens in de bestrijdingsmiddelenatlas; gn: geen norm; + niet toetsbaar.

Beleid

Internationaal

Voor het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen geldt EU-richtlijn 91/414/EEG.

In 1998 is de Biociderichtlijn verschenen (98/8/EG). Een beoordeling op Europese schaal komt op gang. De richtlijn onderscheidt 23 biocide-productsoorten, waarvoor zowel een humane als een milieurisico-evaluatie verplicht is.

Een Europees verbod op het op de markt brengen van de volgende middelen bestaat sinds 1978 op grond van richtlijn 79/117/EEG: chloordaan, heptachloor, toxafeen, nitrofeen (1987), dicofol (1990).

Alachloor, atrazine, chloorfenvinfos, chloorpyrifos, diuron, isoproturon, simazine en trifluralin staan op prioritaire (gevaarlijke) stoffenlijst behorend bij de Kaderrichtlijn Water (2455/2001/EG).

Voor de bereiding van drinkwater geldt voor de kwaliteit van zowel het ruwe als zuivere product de EU-richtlijn 75/440/EEG.

Een aantal van de gewasbeschermingsmiddelen en biociden komt voor internationale lijsten (OSPAR, UNEP-POP en/of UNECE-POP). Voor het overzicht hiervan wordt verwezen naar de overzichtstabel van de prioritaire stoffen.

Nationaal

In het kader van de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) gelden de volgende klassenindeling en emissie-eisen:

Stofnaam	Klassenindeling	Grensmassa- stroom (g/uur)	Emissie-eis (mg/m ³)
Aziridine	O.1	100	20
Chloordecone	MVP1	0,15	0,05
Chloorfenvinfos	MVP1	0,15	0,05
Dicofol	MVP1	0,15	0,05
Diuron	MVP1	0,15	0,05
EPN	MVP1	0,15	0,05
Heptachloor	MVP1	0,15	0,05
Heptachloornorborneen	MVP1	0,15	0,05
Tetrasul	MVP1	0,15	0,05
Toxafeen	MVP1	0,15	0,05
Trifluraline	MVP1	0,15	0,05

Bovenstaand overzicht laat zien dat er voor de meeste van de in de NeR vermelde stoffen een minimalisatieverplichting geldt, waarbij gestreefd wordt naar nulmissie naar de lucht.

De toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden werd in het verleden geregeld door het College voor de Toelating van Gewasbeschermingsmiddelen en biociden op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962. Per 17 oktober 2007 is de nieuwe Wet gewasbescherming en biociden in werking getreden. Deze wet is een stuk eenvoudiger dan de oude Bestrijdingsmiddelenwet uit 1962. Hij bestaat slechts uit één wet, één Algemene Maatregel van Bestuur en één regeling. De nieuwe wet bevat naast regels voor het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen ook regels voor het gebruik van biociden. Enkele wijzigingen die bij de inwerkingtreding van kracht worden zijn onder meer: een verbod op vliegtuigspuiten per 1 oktober 2012, een verplicht gewasbeschermingsplan (het bijhouden van een logboek vervalt) en het alleen nog maar melden van grondontsmetting. Ook de naam van het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen verandert in College voor de Toelating van Gewasbeschermingsmiddelen en Biociden (CTGB).

Kernpunten van het gewasbeschermingsmiddelenbeleid zijn de afname in het gebruik, de terugdringing van de emissie naar de omgeving en het verminderen van de afhankelijkheid van deze middelen. Tot en met 2000 was het beleid vastgelegd in het Meerjarenplan Gewasbeschermingsmiddelen. De start van het beleid voor de periode van 2001-2003 was de nota *Zicht op gezonde teelt*. In 2003 hebben echter de belanghebbende ministeries en andere partijen het Convenant Gewasbescherming gesloten. De hoofdlijnen van het convenant zijn vastgelegd in de nota Duurzame Gewasbescherming. In dit convenant dient 1998 als referentiejaar met als reductiedoel voor de belasting van het oppervlakte water 75% in 2005 en 95% in 2010. In samenhang met het convenant is de Bestrijdingsmiddelenwet in 2007 gewijzigd. Op grond van artikel 123 (welke het oude artikel 16a vervangt) kunnen tijdelijke ontheffingen worden verleend voor het gebruik van een dringend vereist gewasbeschermingsmiddel dat niet (meer) toegelaten is. Geen van de in dit overzicht genoemde stoffen heeft in 2008 een tijdelijke ontheffing op grond van dit artikel. In 2007 heeft het Ctgb een herbeoordeling uitgevoerd van niet-geprioriteerde middelen. Het resultaat hiervan is dat 22 middelen niet meer worden toegelaten, 445 middelen met wijzigingen en 464 middelen ongewijzigd zijn toegelaten. De betreffende lijsten zijn te raadplegen in de bestrijdingsmiddelen-databank op www.ctgb.nl

De emissiebeperking van gewasbeschermingsmiddelen naar het oppervlaktewater is vastgelegd in de Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo). Hierin opgenomen zijn AMvB Glastuinbouw en AMvB Lozingenbesluit open teelt en veehouderij. Deze regelen de manier waarop gewasbeschermingsmiddelen toegepast worden.

Sinds 2004 is er een nieuwe regeling milieukwaliteitseisen voor oppervlaktewateren van kracht. Deze regeling vervangt voor alle in de regeling genoemde stoffen de MTR waarde uit NW4. De regeling vervangt ook de milieukwaliteitseisen die werden afgeleid en vastgesteld ter uitvoering van het "Schelde arrest".

Rond drinkwater is naast het Waterleidingbesluit van 1984 de regelgeving afgestemd op de Europese richtlijn met eisen voor de kwaliteit van oppervlaktewater bestemd voor de bereiding van drinkwater (75/440/EEG). De Nederlandse drinkwaternorm voor water dat gebruikt wordt voor de bereiding van drinkwater, en voor het drinkwater zelf, is dat de concentratie voor een enkele stof hierin niet hoger mag zijn dan 0,1 µg per liter en dat de somconcentratie van alle gewasbeschermingsmiddelen samen niet hoger mag zijn dan 0,5 µg per liter. Ook in de EU-richtlijn 98/83/EG geldt deze norm met een beperkt

aantal uitzonderingen, waaronder heptachloor, met een toegestane maximum waarde van 0,03 µg per liter.